

Vrijwilliger aan het woord

Hans Teeven en Eelco Hoogendam

Dat Hans Teeven en Eelco Hoogendam echte amfibieënliehebbers en beschermers zijn blijkt wel uit al hun vrijwilligersactiviteiten. Rugstreeppad en heikikker worden jaarlijks gemonitord op de Strabrechtse Heide, waar ze eveneens alle poelen monitoren. Daarnaast monitoren ze twee ecoducten en een populatie boomkikkers bij Valkenhorst. In 2014 hebben ze de Werkgroep Amfibieën opgericht onder de koepel van het IVN-Heeze Leende. Door de inzet en motivatie van al deze leden samen is het mogelijk al deze inventarisaties jaarlijks uit te voeren.

Niet alleen monitoring is belangrijk, maar vooral ook de actieve bescherming van amfibieën. Bij het zien van grote hoeveelheden paddenslachtoffers op de Somerenseweg, hebben zij dan ook meteen de contacten gelegd om hier iets aan te doen. Tijdens een rondje over de hei fietsen in augustus 2016 gebeurde er echter iets wat niet vaak voorkomt. De rugstreeppadden op de Strabrechtse Heide waren in gevaar, en Hans bedacht zich geen moment.

Rugstreeppadden in gevaar

Na een dagje vrijwilligerswerk is het goed om even met mijn vrouw een rondje over de hei te fietsen. Genietend van de warme zomeravond in augustus en de prachtige in bloei staande paarse heide. Beleefd gaan we aan de kant als er vier aanstormende auto's aankomen die richting Strabrechtse Heide rijden. Wel raar op een doodlopende weg, dus we houden in de gaten waar ze naar toe gaan. Ze stoppen voor de slagboom, maar lijken jammer genoeg toch door te rijden richting de heide. Ik besluit een kijkje te nemen. De eerste terreinwagen blijkt al langs de slagbomen op het pad te staan. Ik vraag waar de reis heengaat.

Luchtballon

Ze blijken op weg naar een luchtballon die op de hei geland zou zijn. Ik vraag naar toestemming van de terreinbeheerder, maar die hebben ze niet. Er zou sprake zijn van een noodsituatie, negen mensen zijn gestrand op de heide en die moeten opgehaald worden. Dat kan niet, leg ik uit. De Strabrechtse Heide is na zonsondergang het domein van de rugstreeppad en er worden veel beschermingsmaatregelen uitgevoerd voor deze beschermde soort. Ik vertel ze over de monitoring en vrijwilligers die na zonsondergang de aantallen tellen. Het lijkt eindelijk beter te gaan. In juni 2016 telden we 1.100 padden op één avond! De boodschap komt niet aan. Rugstreeppad? Wat is dat?

Ik hou vol en stel voor dat de ballonvaarders van het terrein

wandelen, en dat ze daarna de ballon op kunnen halen. Het antwoord is nee. Ondertussen blijkt dat de terreinbeheerder niet kon weigeren, en toestemming verleend is het gebied te betreden. Toch geef ik niet op. Uiteindelijk werpt het zijn vruchten af en bereiken we een compromis. Ik zal voorop wandelen en niet 4 maar 2 terreinwagens mogen mee. Zo heb zo'n 120 rugstreeppadden van een verplettingsdood kunnen redden. Bij aankomst bij de luchtballon vertel ik over de bewoners van de heide. Mijn verhaal wordt goed ontvangen en op de terugweg heb ik nog eens 70 rugstreeppadden van het pad geraapt. Om half twaalf zijn we terug. We hebben in een goede sfeer afscheid van elkaar genomen en de avonturiers hebben mij hartelijk bedankt voor de uitleg en hulp! Al met al toch nog een succes.

Naomi Lambrixx

Eelco (links) en Hans (rechts). (Foto: Naomi Lambrixx)